

TEDEN OTROKA 2021 »RAZIGRAN UŽIVAJ DAN!«

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije. Namen programa je dvig kakovosti življenja otrok in mladostnikov. Program poteka vsako leto v prvem tednu oktobra in ozavešča aktualno temo, ki zadeva otroke. Prav tako vsako leto na izbrano tematiko pripravijo poslanico s priporočili za raznovrstne aktivnosti otrok in mladostnikov.

Teden otroka smo obeležili v tednu od 4. do 10. oktobra 2021 in je nosil naslov: »Razigran uživaj dan!« Tokratno poslanico je v obliki stripa sestavil Boštjan Gorenc – Pižama in ilustriral Jaka Vukotič. Ključno sporočilo Pižamove poslanice je bilo: »Igra ti pomaga razvijati domišljijo, igra ti krepi telo, igra spleta prijateljstva in najpomembnejše: igra nas povezuje!«

Za uresničitev priporočil smo v tem tednu še posebej posvečali pozornost igri – spontani igri, gibanju na svežem zraku, druženju, veselju in radoživosti, ki je povezana z igro. Konvencija o otrokovih pravicah, ki je temelj razumevanja in ravnanja, ko govorimo o otrocih, določa, da imajo otroci pravico do počitka in prostega časa, do igre in razvedrila, primernega svoji starosti. Ker je igra ena izmed najosnovnejših oblik izobraževanja in sprostitve, hkrati pa nam lahko služi kot uvod v resnejše in uigrano delo, smo otrokom starim 2 – 4 let pripravile različne zanimive in razigrane aktivnosti. Letošnje geslo je ponujalo veliko možnosti, zato sva vsak dan v tednu, kot glavno dejavnost izvedli cilje in dejavnosti enega od kurikularnih področij. Cilji iz področja družba so se prepletali skozi celotni teden. Izvajali smo vsakodnevne gibalne minute, vadbeno uro z baloni, se pogovarjali kaj bi oni radi počeli, si ogledali kamišibaj predstavo »Kaj bi miška rada« avtorice Svetlane Makarovič, poslušali pravljice na temo prijateljstvo, ustvarjali v različnih likovnih tehnikah, igrali razne socialne in rajalne igre, se igrali matematične talne igre ter skušali preživeti čim več časa na dvorišču vrtca.

Ves čas pa smo se igrali, saj igra razvija in krepi otrokovo domišljijo, telo in spodbuja k razvoju prijateljskih odnosov. V skupini pa smo skozi vse leto skrbeli, da so otroci razigrano uživali svoj čas v vrtcu.

PREMAGUJEM STRAHOVE

Otroci šele odkrivajo svet, v katerem živijo. Njihova domišljija je v polnem razvoju in zato se lahko vsaka stvar, ki jo vidijo ali slišijo v realnem svetu, spremeni v nekaj strašljivega. Običajni del otroštva so tako imenovani razvojni strahovi in za otroke lahko bolj ali manj intenzivni. Da bi otrok uspel premagati strahove, potrebuje varen odnos z odraslim, ki razume njegovo stisko in mu po potrebi priskočiti na pomoč. Otrok mora imeti priložnosti, da izrazi čustva, morebitno stisko, ko se znajde v neznani situaciji in uporabi svoje sposobnosti ter krepí svoje moči. Ti strahovi bodo časoma izginili z odraščanjem in pomočjo odraslega, ko bo začel razlikovati svoj domišljjski svet od resničnosti in se bo naučil obvladovati svoja čustva.

Eden od strahov otrok v obdobju od treh do štirih let je strah pred mračnimi prostori. Da bi otroci premagali ta strah ter pridobili na samozavesti, smo nekaj dni preživljali v zatemnjenem prostoru ob baterijskih svetilkah. Baterija svetloba nam je omogočila igro s sencami, ob svetlobi baterijske svetilke smo se razgibavali ter opazovali svetlobo, ki je nastajala ob premikanju, se igrali namizne igre in drug drugemu osvetljevali površino igralne plošče. Otroci so zelo uživali in si izmišljevali nove in nove dejavnosti v zatemnjenem prostoru ob svetlobi baterije, ki smo jih izvedli.

Pravljice so nekaj najlepšega, kar lahko podarimo otroku, saj se z njihovo pomočjo otroci marsikaj naučijo o življenju, še posebej v obdobju razvojnih strahov, ko lahko otroci doživljajo stiske. Preko pravljic se lahko naučijo spoprijemati s svojimi strahovi, neprijetnimi čustvi in osvojijo pomembne veščine, zaradi katerih bodo lahko kos vsem izzivom, ki jih čakajo na njihovi poti. Prebirali smo veliko različnih pravljic na to tematiko in po zgodbi Nine Mav Horvat »O miški, ki je zbiral pogum« ustvarili gledališko predstavo.

In navsezadnje, otroci ne potrebujejo biti kadarkoli in kjerkoli pogumni, neustrašni borci. Potrebujejo biti le otroci. Razigrani, sproščeni, iskri v svojem raziskovanju življenja, čustev in vsega, kar jih obdaja.

DRUŽENJE Z BABICAMI IN DEDKI

Starejša generacija predstavlja nepogrešljiv del družbe, brez katerega ta ne bi bila celovita. Otroci osmišljajo in povezujejo, starši skrbijo za družino in dom, stari starši pa dajejo na razpolago svoj čas in prisotnost ter vse povezujejo v globlji smisel.

Vnuki potrebujejo stare starše, kakor tudi stari starši potrebujejo vnuke. Vnuki od babic in dedkov prejemajo modrost in izkušnje. Babice in dedki pa se imajo ob vnukih priložnost sprostiti, se z njimi zabavati, raziskovati; lahko si vzamejo čas za dolge in počasne sprehode, jih umirjeno uspravajo, se z njimi igrajo,... Ravno brezpogojna ljubezen starih staršev do vnukov je tista trdna vez, ki ohranja in plemeniti odnos med dvema generacijama.

Stari starši so čudovita mešanica smeha, skrbnih idej, čudovitih zgodb in ljubezni in so v življenju vnukov še kako pomemben kamenček življenjskega mozaika. Ameriški pisatelj Alex Haley je dejal: »Nihče ne more narediti za majhne otroke kar naredijo dedki in babice. Stari starši na življenja vnukov posujejo čarobni prah.« in ta čarobnost se je čutila ob našem druženju z babicami in dedki.

Druženje se je pričelo pred paviljonom Expanso ob Soboškem jezeru. Otroci so se ponosno sprehodili s starimi starši ob jezeru, mimo velikega otroškega igrišča do motorik parka. Motorik park ponuja različne naprave, ki spodbujajo motorične spretnosti najmlajšim in starejšim. Določene vadbene postaje oz. naprave, ki so bile primerne starosti in sposobnosti otrok, smo izvedli. Pri izvajanju vaja so sodelovali otroci in njihovi stari starši ter bili zelo aktivni. Ko smo se utrudili smo se spočili na počivališču, kjer so otroci v kratkem nastopu »popihali« starim staršem na dušo z deklamacijo, ljudskim plesom in pesmicami posvečenimi prav njim. Preden smo se poslovili smo se posladkali z jabolki ter stkali nepozabne spomine.

OBISK ZOBNE ASISTENTKE

Zdravi, čisti zobje odražajo splošno zdravje posameznika. Verjetno ni potrebno poudarjati, kako zelo je ustna higiena pomembna za naše zdravje, ko je govora o otrocih, pa še toliko bolj. Ključnega pomena je, da otroke čim prej navadimo na vsakodnevno vzdrževanje ustrezne ustne higiene, saj so zdravi zobje pomembni za otrokovo celostno zdravje. V nasprotnem primeru lahko slaba higiena kaj hitro privede do infekcij, bolezni in drugih bolezni zob. Z nujnimi prepogostimi obiski zobozdravnika se v otroku istočasno ustvari še strah pred njimi. Ta se pogosto nadaljuje tudi v odraslo dobo, kar navadno vodi v neredno obiskovanje zobozdravnika in še slabšo ustno higieno. Vsemu temu se s preventivnimi ukrepi in rednimi zdravimi navadami z lahko izognemo. Navade, ki jih otrok pridobi že od ranega otroštva, pomembno vplivajo na navade v odrasli dobi. Učenje majhnih otrok o pomenu zdravih zob in navajanje na ustno higieno je naložba, ki se bogato poplača.

Za ohranitev zdravih zob in za preprečevanje zobne gnilobe, predstavlja kakovostna ustna higiena enega izmed najučinkovitejših ukrepov. Poznamo več tehnik čiščenja, najbolj uveljavljena pa je Bassova tehnika čiščenja zob in to so otroci v skupini s pomočjo zobne asistentke Maje praktično spoznali. Tehniko čiščenja zob, ki smo jo spoznali si lahko ogledate na spletni povezavi: http://www.osgrad.si/files/Zobozdravstvena_vzgoja.pdf

Otrok pri ščetkanju potrebuje pomoč in to vlogo morajo prevzeti starši. V vrtcu pa smo se potrudili, da smo otroke ozavestili o pomembnosti ustne higiene in da so osvojili pravilne gibe ščetkanja zob.

Za popestritev spoznavanja ustne higiene sta zobni asistentki uprizorili lutkovno predstavo, kjer sta skozi domiselno vsebino otrokom približali pomen ustne higiene in tehniko umivanja zob.

PRAVLJICA V OSNOVNOŠOLSKI KNJIŽNICI

Predšolski otroci pogosto pred prehodom v šolo doživijo številne druge prehode, npr. od doma v vrtec, med različnimi vrtci, med oddelki v vrtcu in s tem iz enega načina dnevne rutine v drugega. Zgodnja otrokova leta so torej zaznamovana z začetki teh različnih prehodov. Za razumevanje prehodov so najpomembnejši socialno-kulturni dejavniki, saj otrok in njegovo okolje nista ločeni entiteti. Izkušnje, ki si jih je otrok že pridobil, vplivajo na hitrost njegovega prilagajanja in ustreznosti različnih prehodov brez stresa. Ob vsakem prehodu otrok zapusti znano okolje, kjer ima že vzpostavljen občutek lastne identitete in pripadnosti in preide v novo okolje, ki ga ne pozna in obvlada. Zato je nujno, da prehodi potekajo nemoteno in mehko med institucijami v samem predšolskem obdobju.

Otroci v skupine še nekaj časa ne bodo pričeli obiskovati šole, vendar so se pričeli zanimati zanjo, saj jo bodo pričeli obiskovati njihovi bratci in sestre. Okoliščine so nanesele, da smo imeli možnost obiskati šolo in v njihovi knjižnici prisluhniti pravljici. Otroci so bili polni pričakovanj in nestrpnost čakali dan obiska šole. Ob vstopu v šolo so otroci postali čisto tiho in poslušali nepoznane zvoke. Knjižničarka Tatjana je zaznala stisko otrok ter nam najprej razkazala prostore šole. Tako smo si ogledali telovadnico in se razgibali s učiteljem telovadbe, pokukali v kemijsko učilnico, obiskali učilnico petega razreda, katerega obiskujejo bratca otrok v oddelku ter hitro sedli v šolske klopi in po ogledu prispeli v šolsko knjižnico. Posedli smo na preprogo in prisluhnili pripovedovanju zgodbe Nataše Konc Lorenzutti »Ravno prav velik«. Otrokom je zgodba bila všeč, zato so knjižničarko Tatjano prosili, če si lahko izposodijo knjigo, da jo preberemo še v vrtcu. In tako smo se s knjigo v roki počasi vračali proti vrtcu. Preden smo se poslovili, pa so nam v šolski jedilnici kuharice pripravile presenečenje. Kaj pa drugega za vroče poletne dni - sladoled. Otroci so sklenili, da je v šoli lepo in da jo bodo še obiskali, a se bodo raje še malo igrali v vrtcu.

